

0736

உ
சிவமயம்

பருகை சிவகம்பிரமணிய கவாழி பேரில்
பாடப்பெற்ற

கந்தரணி மாலை

முலஸ்தான மூர்த்தி
பருகை, கழிபுரம்.

தா. வயித்தியலிங்கம்
ஆக்கியோன்

உரு
கியவாசகி

செயல் நிறைவு கிண்புருவியகாலை அகிலா
இருள் சிவடாசா

செயல் நிறைவு கிண்புருவியகாலை

இஃது
இரண்டாம் பதிப்பு
1980

உ
குமயம்

கந்தரணி மாலை

இஃது

சுழிபுரத்துப் பருளைக் கந்தஸ்வாமி பேரில்

யாழ்ப்பாணம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி
ஆசிரியராயிருந்து தற்பொழுது
கொழும்பு மாநகரின் சாசனக் கல்லூரியில்
ராஜநீதி சாஸ்திரம் பயிலும்
திரு. தாமோதரம்பிள்ளை வயித்தியலிங்கம்
அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

BY

T. VAITIALINGAM

Student-at-Law.

Formerly Assistant Master

(VICTORIA COLLEGE, CHULIPURAM JAFFNA.)

(All Rights Reserved.)

முதற்பதிப்பு : MAY, 1930

2-ம் பதிப்பு: 1980

கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

முகவுரை

1930-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தில் வெளிவந்த இப்பாடல் பல வருடங்களுக்காக மறைந்து போய்விட்டதாகக் கருதப்பட்டிருந்தது. இதனை எங்கு பெறலாமெனப் பலர் ஏங்கும் நிலையில் இருப்ப, ஒரே ஒரு பிரதி மலாயாத் தேசத்தில் உத்தியோகம் வகித்து அங்கிருந்து காலமான எமது சகோதரர் சுப்பையா அவர்களின் குடும்பத்தினர் பாதுகாப்பிலிருந்து பெறப்பட்டது. இப்பிரதியை சேமித்துப் போற்றிப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தவர்களுக்கு ஆக்கியோன் மகன் தாமோதரலிங்கமும் நாமும் மிக்க நன்றியுடையேம்.

இவ்வரிய பிரதியை இவ்வருடம் மலாயா சென்று திரும்பிய இதனை இயற்றியவரின் பத்தினியே இங்கு கொண்டு வந்தனர் என்பது மிகவும் மெச்சத்தகுந்தது

இப்பாடல்களின் பழமையினையும் சுவையினையும் மற்றவர்களும் இரசிக்கும் நோக்கமாகவும் இவ்வழிபாட்டுக்குரிய கந்தக் கடவுளின் புகழ்மாலையை எம்மிடத்தில் நிலைபெறச் செய்யவும் இதனை மீண்டும் பதிப்பிக்க முற்பட்டுள்ளோம். இப்பதிப்பில் முன்னிருந்த முகப்பு அட்டையினையே பிரதியாக்கஞ் செய்துள்ளோம்.

சில இடங்களில் எழுத்துப்பிழைகள் மாத்திரம் திருத்தப்பட்டதேயன்றி இப்பாடலில் இடம்பெற்ற எந்தவொரு வாக் கியமோ பதமோ மாற்றப்படவில்லை.

இப்பதிப்புக்கு உதவி செய்வதனை அடிப்படையாக வைத்து அன்புடன் வரவேற்று இதனை வாங்கிப் பாடிப் பயனடைவீர்களெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தேவதோட்டம்,
சுழிபுரம்
1980 - வைகாசி.

தா. சங்கரப்பிள்ளை

பருளையெனும் ஸ்தல வரலாறு

பருளம் என்னும் சமஸ்கிருதபதத்தின் பொருள் களைப்பாறு மிடமாகும். பருளை என்பது கந்தஸ்வாமியார் முன்னொரு காலத்திலே தற்கால இலங்கையின் தென்பாகமாக அமைந்திருக்கப்பெற்றதாகிய மகேந்திராபுரியை அரசாண்டு வந்த ரூரபதுமனையும் அவனது சுற்றமித்திரர்களையும், பரிவாரங்களையும் அமர்புரிந்தடக்கிய பின் இந்தியாவை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் களையாறும் பொருட்டு எழுந்தருளியிருந்த விடமாகும். இத்தொடர்புபற்றியே இராமபிரானும் தமது மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியைக்கொண்டு சென்ற இராவணனைச் செயிக்கும் பொருட்டு இலங்கையில் முதன்முதலாக இவ்விடத்திலேயே தமது திருப்பாதாரவிந்தங்களைப் பதித்தனர். அவ்விராமபிரானின் பாதம்படிந்கமையினாலே இத்தலத்துக்கணித்தாயுள்ளதும் ஒவ்வொரு உற்சவகால இறுதிதோறும் அடியார்கள் சுவாமியைக் கொண்டு சென்று விசேஷ தீர்த்தமெனக்கருதித் திருவிழாக் கொண்டாடும் கடற்கரை திருவடிநிலை யென்றழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு நன்னீர் பாய்வதாகும். இக்கரையில் அவ்விராமபிரான் வந்திறங்கிய காரணம் பற்றியே யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமம் மேற்கில் இத்திருவடி நிலைக்கணித்தாயுள்ளதாகிய பொன்னாலையம்பதியில் அப்பெருமாள் கோவிலமைக்கப்பெற்றது.

இப்பருளையென்னுந்தலம் துவாரகாயுகத்திலும் மகிமைபெற்றிருந்ததென்பதை பாரதத்திலே தீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கத்திலே வாசித்தறிக. தனஞ்சயனாவன் தென்னிந்தியாவிற்கு பலஸ்தலங்களையுந் தரிசித்த பிற்பாடு ஈழமண்டலத்தேயுள்ள பலஸ்தலங்களையுந் தரிசிக்க விரும்பித் திருவடிநிலை, கீரிமலை, திரிகோணமலை* என்னும் மூன்று விசேஷ ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்ததாக “நாகர்பதியுங்கண்டான்”* என்னும் பாட்டிலே காண்க. இது இலங்கைச் சரித்திரத்திலே நாகர்கள் இலங்கையின் வட பாகத்திலேயிருந்தார்களென்பதையும் வற்புறுத்துகின்றது. நாகர்க்கரசனுடைய புதல்வியாகிய நாககன்னிகையை தனஞ்சயன் விவாகஞ்செய்தான் என்பதுமறியக்கிடக்கின்றது.

இக்கலியுகத்திலு மித்தலமானது சரித்திரத் தொடர்புள்ளதாயிருக்கின்றது. எவ்விதமெனின் இவ்விடத்திலே ஓங்கிவளர்ந்திருக்கின்ற பெரியவரசினுடையவயது முதிர்ச்சியைக்கொண்டே

* இதைப்பற்றிய குறிப்பை அடியிற் காண்க.

வற்புறுத்தக் கூடியதாயிருக்கின்றது. தற்காலத்துப் பெரிய மனுஷரின் ஆராய்ச்சியின்படிக்கு இம்மரமானது இலங்கையிலே புத்த சமயமானதுண்டான காலத்திலேயே யுண்டாக்கப்பட்டதென்று சொல்லக்கூடியதாக விருக்கின்றது. இக்கதை சரித்திரத்தோடு பொருந்தக்கிடக்கின்றது. எவ்விதமெனின் அசோகவரசனின் புதல்வியாகிய சங்கமித்தா வென்பவள் இலங்கையின் கண்ணே புத்த சமயத்தை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு வரும்பொழுது இந்த ஸ்தலத்துக்குச் சமீபமாயுள்ள திவ்விய தீர்த்தக்கரையிலேயே வந்திறங்க வேண்டியதாயிருந்தது. இக்கடற்கரையோரமாக ஓர் புத்தகோயிலுள் சமர்ப்பித்தாள்போலும் அவள் இங்கேயே ஓர் கொஞ்சக் காலமாகவிருந்துகொண்டு தான் கொண்டுவந்த அரசமாக்கொப்புகளிலொன்றை இத்தலத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள தடாகத்துக்கருகாமையினும் பிறிதொன்றை அனூராதபுரத்திலும் நாட்டினுள்ளென்றுமறியக்கிடக்கின்றது.

இன்றைக்குமெம் முதியோர்கள் இக்கடற்கரையோரத்தில் மளுவையென்னும் ஓரிடம் இருப்பதாகச் சொல்லுவார்கள். அம் மளுவையென்னுமிடம் சங்கமித்தாவினாற் கட்டப்பட்ட கோவிலிருக்கவிடமாகும், மளுவை என்னும் பதம் மாளிகவா (Maligawa) என்னும் சிங்களப்பதத்தின் சிதைவாகவேண்டும். மாளிகவாவென்பது புத்தர்களின் கோயில் (Dalada Maligawa). மளுவையென்னுமிடப்பெயரும், அவ்விடத்தின் கண்ணே காணப்படுகின்ற இடிந்த கட்டிடங்களும் அவ்வரசமரத்தின் முதிர்ச்சியும் சங்கமித்தாவானவளித்தரையில் வந்திறங்கினுள்ளென்பதையும் புத்தகோயிலிங்கிருந்த தென்பதையுமுண்மைப்படுத்துகின்றன.

இவையெல்லாமிற்றைக்கு இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே நடக்கப்பெற்றவைகளென்பதை சரித்திரங்களும், பெரியர் பின் பெரியர் என்ற பிரகாரம் இவ்விடத்திற்கு அக்கந்த ஸ்வாமியானவர் எழுந்தருளிய தன்மைபோலவே இராமபிரானும் அவர் பின் சங்கமித்தாவும் அவர் காட்டிய வழியே வந்திறங்குபவராயினார்கள். அவ்விராமபிரானுடைய திருவடியானது இத்திருவடிநிலையென்னுந் திவ்விய சமுத்திரக்கரையின் கண்ணே என்றமழியாததாக விருந்ததாகவும் அதைத்தரிசிக்கும்பொருட்டு இந்தியாவிலிருந்து பெரியமகான்கள் வந்து தரிசித்துக்கொண்டு சென்றதாகவுள் சரித்திரங்களும் முதியோருங்கூறுவர்.

ஆனதுபற்றியே இற்றைக்கு ஆயிரவருஷங்களுக்கு முன்னர் சோழதேசவரசனின் புதல்விகள் எழுவர் தங்கள் பரிவாரங்களினுடன் இத்திருவடி நிலைக்கு வடபுறமாகவுள்ள சம்பிலென்னுந்

துறைமுகத்தில் வந்திறங்கினதாகவும் பழையோர் வாய்க்கேட்டறியலாம். அவர்கள் அத்திருவடி நிலையிற்சென்று அவ்விராமபிரானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்தபின் தாங்கள் வாசஞ் செய்யும் பொருட்டு ஒருபெரிய மாளிகையை மளுவையென்னுமிடத்திலும்; வந்திறங்கிய துறைமுகத்துக்குச் சமீபமாக தாங்கள் வணங்கும் பொருட்டு சம்பீசுரன் கோவில் அல்லது சம்பில் என்னும் ஓர் சிவஸ்தலத்தையும், இப்பருளையென்னுமிடத்திலிருக்கப் பெற்றதாகிய ருளத்தில் தாங்களனைவரும் ஸ்னானஞ்செய்யும் பொருட்டு ஏழு தடாகங்களையும், அமைத்து அங்கே யெழுந்தருளியிருந்த விக்னேஸ்வரப்பெருமானுக்கும் இளையபெருமானுக்கும் பூசைக்கு நிபந்தனையுஞ் சமர்ப்பித்து வந்ததாகச் சொல்லுவர்.

சம்பீசுரன் கோவிலமைக்கப் பெற்றமையின் அவ்விடமிப்பொழுதும் சம்பிற்றுறையென்றழைக்கப்படுகின்றது. இன்றைக்கு மீதோருபெரிய இயற்கைத்துறைமுகமாக விளங்குகின்றது. அக்காலத்திலே இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் வடபாகத்தில் வந்து குடியேறிய தமிழர்களெல்லாம் இத்துறைவழியாகவே வந்திருக்கவேண்டும். அதற்குச்சாட்சியாகக் கடுங்காற்றடிக்கும் பொழுது எறியப்பட்ட சாமான்களும் அக்காற்றிலகப்பட்ட கப்பல்களும் இத்துறையில் வந்தடைவதினாலுமறிக. அதுவுமல்லாமல் கஞ்சா, அபின் முதலியவற்றை இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவருபவர்களித்துறையிலேயே வந்திறங்குகிறார்களென்றதற்குச் சென்ற வருஷங்களிலிங்கே கண்டெடுக்கப்பட்ட கஞ்சாவின் புதையல்களும், வந்து கரையிலடைந்த படகுகளும் சாட்சியாகும்.

இவ்விடத்திலமைக்கப் பெற்ற சம்பீசுரன் கோவிலானது காலஞ்செல்லச் செல்லக்கடல்வாய்ப்பட்டது. பிற்காலத்திலே காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து சுழிபுரத்துக்கு வந்து குடியேறிய வைசியகுலத்திலகரோருவரால் அந்தச் சம்பீசுரன் கோவிற்கிலையானது கண்டெடுக்கப்பட்டு அவர் தமதிருப்பிடத்துக்கருகாமையானவோரிடத்திலொருசிவாலயங்கட்டி அங்கு அச்சிலையை ஸ்தாபித்தனர். அந்த ஸ்தலமின்றைக்குமவரின் சந்ததியார்களார்பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதுநிற்க; பருளையின் பிற்கால சம்பவமானதென்னவென்றால் சோழகுமாரிகளின் காலமும் போக இவ்வூரார் விநாயகர் சந்திதானத்திலே விநாயக புராணமும் சுப்பிரமண்ய சந்ததானத்திலே கந்தபுராணமும் இரண்டு ஸ்தலத்துக்கும் பொதுவானவிடத்திலேயோர் மடமுமமைப்பித்து புராணபடனமும் நடத்திவந்தார்

கள். ஏறக்குறைய இற்றைக்கு இருநூறுவருஷங்களுக்குமுன்னே சோழமண்டலத்திலிருந்து இந்நகரத்தின் கண்ணே எம்முதாதையாகிய சேதுகாவலனெனும்மகிபன்வந்து இவ்விடத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பலவிடங்களிலும் இந்தியாவிலும் பலதிருத்தங்கள் செய்துளார். அவரும் அவருடைய சந்ததியாருமே இந்த ஸ்தலத்தைக் கட்டுவித்து உற்சவம் நடாத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துவைத்தனர். தற்கால நிலை அர்ச்சகர்களின் விடா முயற்சியாலும் ஊரவர்களின் பொருளுதவியாலும் அப்பெருமானுடைய திருவருளினாலும் ஏற்பட்டதேயாம். இப்பொழுதுமிக்கோயிலானது எம்முன்னோக்கிய சேதுகாவல முதலியாரின் சந்ததியாரின் கவனத்திலும் அர்ச்சகரின் ஒழுக்கத்தாலும் ஊக்கத்தாலும் ஊரவர்களின் சிறப்பாலுமேம்பட்டு வருகின்றது.

பருளை என்னும் ஸ்சலம் சுழிபுரத்தேயுள்ளதாகும். இந்நகரமானது, சோழதேசத்திலிருந்துவந்தவர்களாற் குடியேறப்பெற்ற படியால் சோழியபுரமென்றழைக்கப்பெற்றிப்போ சுழிபுரமென்று வழங்கப்படுவதாயிற்று. இச்சுழிபுரத்தில் சதர்யுககாலங்களிலுமுன்னதமுற்று விளங்கியதாகிய பருளையின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப்பெருமானையும், சுப்பிரமணியப்பெருமானையும் தரிசித்து நெஞ்சிலே இடையறாதியானிப்பவர்களுக்கு குறையாத செல்வமும், கலங்காத நெஞ்சமும் நீங்காத சுகமும் எல்லையில்லாத கல்வியும். பிரியாவருளும் பெற்றவாழ அனுக்கிரகம் செய்வாராக.

தாமோதர வாசம்

தா. வ.

சுழிபுரம், 9-5-30

குறிப்பு: “நாகர்பதியங்கண்டான் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது அருச்சுணன் தீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கத்திலே. 47-ம் செய்யுளில் வரும் “உரக தலங்கண்டு மீண்டான்” என்பதனை என்று கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. மேலும் அருச்சுணன் யாத்திரை செய்த இடங்களுள் சேதுவும் அதன் கடல் கடந்த முக்கோணக் குன்றும் என்பதனால் திரிகோணமலை என்று கொள்ளலாம்.

உ
குமயம்

கந்தரணி மாலை

விநாயகர் துதி

பாரேத் திசுழிபு ரப்பருளாய்ப் பதிவாமும்
மாரேந் துகையுடைய மத்தகயப் — பேரோனே
சிந்தையிலுந் தன்னினைய கந்தனையே போற்றுதற்குச்
செந்தமிழை நீயெனக்குச் செப்பு.

சிவபெருமான் துதி

பொன்னம்ப லவாணனே பொதுவில் நடம்புரி
பொற்றூள மளித்திடு பொறையுடைக் கடவுளே
பற்றிநானுந் தனினைய பாலனைப் போற்றிடப்
பக்தியது வளரவே பரமனே யருள்வையே.

சிவகாமியம்மை பேரிற் கீர்த்தனம்

பல்லவி

தாயேயிரக்கமில்லையோ எனைத்தாக்காது
நோயைத்தடுப்பதில்லையோ தாயே

அநுபல்லவி

தாயேயிரக்கமில்லை நீ நோயைத்தடுப்பதில்லை
இத்தனைகாலமாக இரங்காமலிருக்கலாமோ தாயே

சரணங்கள்

பக்தியுடனே நானே மெத்தப்பணிந்திட்டேனே
சித்தியுடனே மிக்க நித்த மருளளிக்க
இத்தருணம் நீ ஈஸ்வரருடன்வராதிருக்கலாமோ தாயே

சரஸ்வதி துதி

சரஸ்வதித்தாயே தந்திடுவாயித்
தரணியில் நீயே சரஸ்

சகல பலகலை சாஸ்திரமுளபல
எலாமெனக்களித் திரட்சித்திடுவாய் நீயே
பதுமாசன வாசனி மதுரவாச கவ்ராணி
மகிழ்ந்துநான்பணிந்திட மங்களமருள்வாய் நீயே சரஸ்
ஈழவரசன்மகள் ரத்னமணிமண்டபத்தில்
எய்திய வாதலூர் ஈந்திடுகேள்விகட்டு
அந்நாளிலவன்முகை யழித்தவள் நாவிலெய்தி
அரியவிடைகளையே அளித்திட்டதேவி நீயே சரஸ்

நல்லவர்தனின்நாவில் நான்மறையோதநிற்பாய்
கற்றவர்களுளநல்ல சபைதனையேநாடிநிற்பாய்
நித்தமுங்கடவுளரை நாடுபவரோடு நிற்பாய்
பக்தியுடனெந்தன்நாவில் பருளைவேலனையேபாட
நிற்பாய் சரஸ்வதி

அவையடக்கம்

அடியனின் கொடியநோ யகற்றி யாளவே
படியினிற் பருளைவாழ் வேலனைப் பாடவே
துணிந்திடு மூடனின் சொற்குறை தீரவே
துணைபுரி வார்களே தூக்கறி வோர்களே

பருளைக்கந்தஸ்வாமி பேரிற் கீர்த்தனம்.

மாருடவாறதேனோ (என்ற மெட்டு.)

(கமாஸ்)

தீர்க்காதிருப்பதேனோ தேவாதிதேவே	நீதீர்
தின முந்தொழுமெந்தன் தீவினையேயோட	நீதீர்
அன்றுஞரனைக்கொன்று அருள்புரிந்தாயே சீலா இன்றுமிக்கொடுநோயை வென்றுடிவடிவேலா	நீதீர்
பக்தியுடனேவந்து பரவசமாகிநொந்து நித்த முந்தொழுவோர்க்கு நிதமுமருளுமாபோல்	நீதீர்
பருளைவாழ்வடிவேலா பரிந்தெனக்கருளாயோ திருந்தியதமிழ்ப்பாவால் தேவேயுந்தனைப்போற்ற	நீதீர்
வாழையின்வாழையான வழித்தொண்டனல்லோசாமி வாழ்வைமகிமையாக வரமெனக் கோங்கவேதா	நீதீர்

திருப்புகழ்

அருணகிரிநாதற் கருளுபதேசம்	
அருமையுடனே யருள்	முருகோனே
அலர் மலர்மாலை யணிமணிமாற்ப	
அமரர்குறை தீர	வருவோனே
குறமடமாது உறவணைமாற்ப	
குமயமாக வருள்	புரிவாயே
உணையடையாத குறையரிவீர	
உணையலவாத பலர்	உளவாமோ
எனையினிநாடி இறுகிடுநோயை	
இனியொழியாது உற	விடலாமோ
படியினில்மேவி அடியிணை தூவ	
பருளையின்மீது	வருவோனே

ஆசிரியப்பா

கந்தாசரணம்
 கார்த்திகேயக்
 சங்கரன் தந்த
 முருகாசரணம்
 முருகியபேரைக்
 கலியுகவரதனே
 காலமும்நேரமும்
 விரும்பியேபணிவோர்
 நீக்கியேயாளும்
 சரணமென்றே தும்
 கித்துணையுலகில்
 திவ்வியபாதம்
 பண்ணிருகையா
 பராசத்திசேயே
 துய்யாமெய்யா
 அசுரரைக்கொன்று
 சுப்பிரமணிய
 பவவினைதீர்த்து
 பரூளைவாழ்சரவண
 பாவினென்பல்நோய்
 இருபத்தொன்றும்
 வேலினையேவி
 பண்பதுபோல
 பரூளைவாழ்சரவண
 கந்தாவாவா
 கலபத்தின்மேல்
 முருகியேயானுன்
 கடமைகள் செய்யக்
 கங்கைவேணியன்
 வேலாசரணம்
 விளங்குதண்டை
 விஞ்சையர்போற்றும்
 வித்தியாவிவேகம்

கடவுளேசரணம்
 கண்யனேசரணம்
 சண்முகாசரணம்
 முதலீவாசரணம்
 கடுகியேயழைக்கும்
 காப்பாய்சரணம்
 கருத்துடனன்பாய்
 நிறம்பியகுற்றம்
 நிமலாசரணம்.
 சத்தியவான்களுக்
 எல்லாமளித்துன்
 சேர்த்திடுமெய்யா
 பரூளைவாழ்மெய்யா
 பாக்கயனேசரணம்.
 துலங்குவேற்கையா
 அமரரைக்காத்த
 துலங்கிடுகண்ய
 நற்பதமளிக்கும்
 பவனேசரணம்.
 ஆகியமேகம்
 ஏங்கியே ஓட
 வேலதுவறண்ட
 செய்வது நின்கடன்
 பவனேசரணம்.
 கடம்பாவாவா
 கடுகியேவாவா
 னடியவர்தமக்கு
 கதியதைத்தருவாய்
 கந்தனேசரணம்.
 விமலாசரணம்
 வீராசரணம்
 விடங்காசரணம்
 வேண்டியான்கேட்க

விரும்பியேயருள்வாய்
 கங்கையைக்கொன்றையைக்
 சங்கரன்புதல்வா
 எம்ருறைதவிர்க்க
 இன்னமுந்தாங்கிட
 என்னகொடுமைகள்
 கண்களைமூடியே
 அனபிலாதவனியி
 விடுவதோவுஞ்ஞம்
 சூழ்வினைபொதுக்க
 ஓடியேயலற
 சூனைக்கொன்று
 சரவணபவனே
 பாராதிருப்பதென்
 தீராதிருப்பதென்
 காராதிருப்பது
 சத்தியும்வேலும்
 நித்தியமுந்தன்
 உற்றநற்குறையை
 வேற்கையுடைய
 விக்கினமொன்றும்
 தகித்திடாவண்ணம்
 யருளுவதுந்தன்
 பார்த்துப்பணிந்திட
 அசுரரைக்கொன்று
 ஐயனேயுன்றன்
 நையுமென்றாவி
 பன்னிருகையுடன்
 திருவாசூரிலுன்
 பருளையில்வாரும்
 என்றவர்க்கோதி
 இன்றெனைக்காப்பாய்
 இறந்தவர்பிழைக்க
 மந்திரசெபத்தை

வேலனேசரணம்.
 கலந்தமேருடிய
 சரவணபவனே
 இனிஎழுந்தருள்வாய்.
 வெந்தனாலாருமோ
 செய்தேனையிப்பவம்
 கொடுவினைநீடிட
 லலைந்திடவேநீ
 வேண்டின்பேர்களை.
 முடியாதமரர்
 சாடியேவேலால்
 தேவரைக்காத்த
 சரணஞ்சரணம்.
 பாவமோவிது
 தொல்வினையோவிது
 கடவுளேநன்றே
 சடுதியில்வந்து
 நீண்டதொழுவோர்
 ஒட்டிடும்வீரா
 வேலவாசரணம்
 வீணைத்தானே
 தற்காத்தென்னை
 கடமையதாமே
 பருளைவருவையே
 அமரரைக்காத்த
 அடியிணைபோற்றி
 நின்னடிதாவப்
 பருளைவாசரணம்
 னடியன்போற்றிடப்
 பலனதுநல்க
 எடுத்துரைத்ததுபோல்
 இறைவனேசரணம்
 வரந்தையுதவி
 மாற்றீயோதிய

அந்தநற்காட்சியை
இந்தநந்தருணம்
ஏதுநான்பாடுவேன்
மீதினைத்தாக்கும்
பாதமளித்துயர்
பருளைவாழ்சரவண

அளித்திட்டகந்தா
எனக்கருள்சரணம்
பேதகமாகியென்
வேதனைதவிர்த்து
பதமதைநல்குவாய்
பவனேசரணம்.

✻ ✻ ✻

கும்மி

1. தத்திமுகவற்கிளையவன்டி
தண்கழனிப்பருளைவாழ்பவன்டி
குறத்தியைவேட்கத்திரிந்தவன்டி
குமரனுக்கே கும்மியடியுங்கடி	அந்தத்
அக்
2. பன்னிருகையுடைவேலனடி
பாவிவினையது தீர்ப்பவன்டி
துன்னியகரங்களுடையவன்டி
தூவிவினைதீர்க்கப்பாடுங்கடி	அவன்
நீறு
3. வள்ளிதெய்வயானை லோலனடி
புள்ளிமயிலேறும் வேலனடி
தெள்ளாதமிழாலே போற்றுதற்குத்
கள்ளனையே வேண்டியாடுங்கடி	அவன்
திருக்
4. சங்கரனீன்ற நற்சீலனடி
சண்முகனாகியபாலனடி
எங்குறைதீர்த்திடவீரனடி
சங்கீத நாதத்தோடாடுங்கடி	அந்தச்
நீங்கள்
5. ஆறுமாழுகவேலவன்டி
தேறிடவேவரம் நல்குவன்டி
குறமாதூடன் வந்துதோன்றிடவே
மாறியடித்துப்பாடுங்கடி	அன்பர்
மாறி
6. கைவளைகிண்கிணி ஓலமிட
கந்தனின் காதினையறிடவே
கைகளை நீட்டியதீர்ந்திடவே
கைகொட்டிக்கும்மியடியுங்கடி	அந்தக்
இரு

கும்மி

7. கலாபமயில் மீதுவருபவன்டி
கன்றினோர் குறைதீர்ப்பவன்டி
பருளைவாழ் வடிவேலவன்டி
பாதாரவிந்தமே போற்றுங்கடி	மனங்
அவன்
8. செங்கையில் வேலணிசெல்வனடி
தேவர்குறைதீர்க்க வந்தவன்டி
குருவாயுபதேசஞ் செய்தவன்டி
ஒருகாலும் மறவாமற்போற்றுங்கடி	அந்தத்
அவனை
9. சூரையுங்குன்றையும் துளைத்தவன்டி
சொக்கநாதர் பெற்றபாலகன்டி
பாரினிற்றேவரைக்காத்தவன்டி
பார்வதிமைந்தனைப்பாடுங்கடி	இவன்
அந்தப்
10. விடையவன் பெற்றபாலகன்டி
தேவனடி குருதெய்வமடி
சடையவனின் றிடுமைந்தனடி
கந்தனையேபாடியாடுங்கடி	எங்கள்
சிறு
11. சரவணப்பொய்கையிற்றோன்றினன்டி
தேவராற்போற்றிடப் பட்டவன்டி
கடலையுங்குன்றை யுமிறைத்தவன்டி
கடவுளுக்கே கும்மியடியுங்கடி	சகல
அக்
12. செந்நெற்கழனிப்பருளையடி
சேவற்கொடியோன் றன்வாசமடி
நேசமுடனவனைப் பணிந்திடவே
பாவமும்நாசமுந் தீருமடி	அந்தச்
நிதம்
13. மஞ்சைகள் சூழுந்தடாகமடி
மாமயிலோன்பண்ணும் வாசமடி
திங்களணிவேணியன் பாலனடி
எங்குறைதீர்த்திடப்பாடுங்கடி	அம்
அவன்

கும்மி

14. செங்கழு நீர்வாடைவீசுமடி அப்
பருளைவேலவனாடுந் தடாகமடி
எங்குறைதீர்த்திட இவ்வுலகில் அக்
கந்தனையே பாடியாடுங்கடி
15. குஞ்சரக்கன்றுக் கினையவன்டி இங்கே
குருநாதராய்வந்த குமரனடி
கழனிகள் சூழ்பருளை வேலனடி இக்
கலிவினைதீர்த்திட வீரனடி
16. பருளைவாழ்வேலனைப் போற்றினோர்க் கிப்
பவவினையெல்லாம் பறந்தோடுமடி
குறத்திமகிழன்னபாலனையே நீங்கள்
கும்மியடித்தினை பாடுங்கடி
17. வைகாசிவிசாகம் வருபவன்டி அங்கே
வந்திடு நண்பர்க்கருள்பவன்டி
பன்னிருகண்கள் விழிப்பதனால் எம்
பழவினை நீங்கிடப்பாடுங்கடி
18. தொல்லுலகில் நல்லோர்போற்றிடவே வேலர்
எல்லாவரங்களு மீந்திடுவர்
மல்லிகை முல்லைகள் பொருந்தியநற் சோலை
எல்லையிலேநின்று கண்டிடலாம்
19. விசாகத்திலன்றுணைப்பார்த்திடவே இரு
விழிகள் போதாது நின்றேத்திடவே
பருளை சூழ்வயல்தனில் வருபவனை நீங்கள்
பாடிக்கும்மி யடியுங்கடி
20. மேகமொடுதாகம் நீங்கிடவே வள்ளி
பாகனையேபோற்றிப் பாடுங்கடி
பாதத்தைக்கிட்டிச் சேர்ந்திடவே கைகளை
நீட்டிக்கும்மியடியுங்கடி.

அகவல்

சத்திக்கணபதிக்குச் சோதரனேசண்முகனே
 நித்தியமுமெந்தனுக்கு நீயருளநற்கதியை
 பத்தியுடனுந்தனையே பண்பாய்நான்பணிந்திடவே
 சத்திதெய்வ வள்ளியர்கள் தம்முடனேவந்திடுவாய்.
 பருணாவயல்மீதில் பவனிவரும்வேலோனே
 பக்திவலையைவிட்டு மயக்கவலையிற்பட்டு
 எட்டுத்திக்குந்தெரியாமல் இறைஞ்சிநின்றவாடுகிறேன்
 இத்தருணமோடிவந்து எந்தனையோகாத்திடுவாய்
 தேவர்சிறைமீட்டவனே தேவேந்தரணக்காத்தவனே
 சங்கரன்தன்பாலகனே சத்திவடிவேலவனே
 குன்றைத்துளைத்தவனே சூர்மார்பைக்கிழித்தவனே
 பத்தியுடன் நான்பணிந் தேன் பருணாவடிவேலவனே
 வேங்கைமரமானவனே வேனம்பியோன் மருகா
 மான்கன்று ஈன்றெடுத்த மாயவள்ளிகாவலனே
 தேனையமுதேயென் தித்திக்குஞ்செங்கரும்பே
 சேவற்கொடியோனே தேரேறிவந்திடுவாய்
 மாங்கன்றாய்வந்தவனை மாருடிக்கிழித்தவனே
 வேறுவேறுவிதமாக வேண்டியவன்வடிவெடுக்க
 தாறுமாறுபோலாகத் தலைதுணிந்துவிட்டவனே
 நாறுமலர் தூவி நமஸ்கரிக்கவந்திடுவாய்.
 வளையற்செட்டியாகி வகையதிகவளையலோடு
 தையல்வள்ளிநாயகியைத் தான்தேடிக்கண்டவனே
 மெய்யுடனானுந்தனையே வேண்டிநான்வணங்கினேனே
 பச்சைமயில்மீதேறி பருணாவயல்வந்திடுவாய்
 வள்ளியைக்கொள்ளுகொள்ள மெள்ளமெள்ளத்தன்னாடி
 ஊன்றுகோல்கைபிடித்த ஒட்டைக்கிழுவனாய்
 தஞ்சயின்றியிங்கிருந்து தவியாமலுந்தனையே
 தான்பணிந்துவாழ்வதற்குத் தயைபுரிந்துவந்திடுவாய்.
 தேனுந்தினைமாவுமுண்டு தீர்த்தம் குடிக்கவென்று

காடுகளைதேடிக் கைக்கொண்டுசெல்லென்றாய்
 வினையறியாவேடுவிச்சி வேண்டியதைச்செய்திடவே
 காட்டிலேநின்றுகொண்டு கணபதியைத்தானினைந்தாய்
 மத்தகயவேடமதாய் வந்துவிடமுன்னவனும்
 மெத்தப்பயந்துமிக வெதும்பியவனேங்கிடவே
 நித்தமவள்சேவிக்கச் சத்திதுயராற்றினையே.
 பத்தியுடன்போற்றிடவே பருணாவயல்வந்திருவாய்
 வேடுவச்சகோதரர்கள் வேண்டியவனைத்தேடி
 மெள்ளவிருவரையுங் கானகத்திற்கண்டிடவே
 கொன்று அவர்கட்குமோட்சம் கொடுத்திடரழித்தவனே
 குன்றாதநற்கதியைக் கொடுத்தெனையாளுவையே.

விருத்தம்

வனத்தினிற் றனித்தமானின் மதலையாம் வள்ளிதன்னை
 கனத்துடன் புனத்திலேதான் கருத்துடன் அணைவதாக
 மனத்தினில் மையல்கொண்டு மரையுரி வேடனாகி
 திணப்புன மீதுசென்ற சேவடி போற்றி போற்றி.

**பருளைக் கந்தசுவாமி பேரில்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியக்
குறள் விருத்தம்**

1. நன்மணி யழுத்திய நவரத்ன முடியொடு
நன்னுதலா றிலங்குவ தனங்களும்
பன்னுப லவடியர் பருகவரு ளொழுகிடும்
பன்னிருமா மலர்மணி விழிகளும்
பத்தியு ளோற்குநற் பதமளித்தி டுவோமெனும்
பவளவிதட் குளுறைமுத் தநகையும்
பாரினை யலைத்திடு அசுரரை யழித்திடப்
படையுடைப் பன்னிரு கரங்களும்
பாக்கியம் புரிபவர் பவவினை யறுத்திடப்
படியினிற் பொருந்திய வடிகளும்
கண்டுநான் பணிந்திடக் கருணைபுரி கர்த்தனே
கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே
2. அன்றுமே குழந்தையா யயனுட னகத்தியற்
காசிரி யராகிநின் றகுருவே
மன்றின டனம்புரி சங்கரற் கன்றுநீ
சென்றுமே குருவா னமணியே
தேடியே யருணகிரி யேத்திநின் றிறைஞ்சிடத்
தென்னிசைத் தமிழளித் தகுருவே
திக்கெலாம் நோக்கியே நின்னடி தொழுபவர்க்
கின்னலழித் தாட்கொண் டமணியே
தேவரிடர் தீர்த்துமே நவரத் னமகிடந்
தேவேந் திரற்களித் தகுருவே
பாவிநான் போற்றிநின் பதமல ரிறைஞ்சிடப்
பருளைவெ ளிமீதுவந் தருள்வையே.
3. கொன்னெறு முதின்னுருக் கொண்டுமால் தேடிய
கொற்றவர்க் குற்ற புதல்வா
கன்றுமா னைங்கரன் பங்கிலுறை மங்கையின்
கண்களிக் கவந்த மகிபா
கற்றவர் களின்மனங் கன்றிவாடா தவகை
கருணை யோடருள் புரிகுவாய்
கர்த்தனே முத்தனே கருதிடு வோர்க்கருள்
கார்த்திகே யனானவேற் கையனே
கண்டவ ருவந்துநற் கண்டென வுட்கொளும்
கடம்பமா லையணி மார்பனே
கண்டுநான் பாடியே கரங்குவித் தேத்திடக்
கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.

4. ஐவரினடுப் பிறந்த வர்ச்சுன வடியன்
 மெய்வருந்தித் தவம்புரிந் தபோது
 ஐங்கரனூர் பங்கமில் வேடனாய்த் தோற்றியே
 தனஞ்சயற் கருளளிக்க வில்லையோ
 ஆனதோர றுபத்தி மூவருக் காங்காங்கு
 நற்பத மளித்தான வில்லையோ
 ஆரென்ன செய்த போதிலு மவரவர்க்
 கரனூர்நற் பதமளிக்க வில்லையோ
 சிக்கனவே யுந்தனைச் சிந்தையி னூட்டினேன்
 சிங்கார வேலனே லோலனே
 சிறுவனின் கொடுவினை யகற்றிடச் சிறந்தநற்
 கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.
5. முனைத்தெழு கமலத் தரும்பென வரும்பு
 முகிழ்முலைக் குறமங்கை தன்னொடும்
 வளைத்தெழு மானுளங் கனிபோல்வட்டித்
 தெழுந்தனத் தெய்வயா னையுடனும்
 சூரனாகி நின்றமே யமர்பொருத முடியாது
 சென்றுமே கொடியான சேவலுடனும்
 சூழ்ந்தநற் புவினை யோர்நொடிப் போழ்தினில்
 சுற்றியே பவனிவரு வாசியுடனும்
 அபாயமென் றஞ்சியே நெஞ்சிலே பணிபவர்
 அடையு நற்றூள் களுடனும்
 அடியனான் கண்டுமே தரிசித்து வாழ்ந்திடக்
 கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.
6. தண்டமிழ் பிறந்தநற் தலமதான மதுரைப்
 பாண்டிய னடுபரி வேண்டியே
 தன்பொன் னதில்வெகு கோடியளித் தனுப்பிய
 திருவா தலுநறை மகிபனைத்
 தேவர் களைத்துநற் திருப்பெருந் துறையிலே
 சேர்ந்தநற் குருந்த நிழலிலே
 வேத மோதிடு வேதியர்கள் போலவுந்
 தேவதே வனூர்தேசி கனாகவும்
 நேத்திர சாத்திர தீட்சை யெலாமளித்
 தாண்டடி மையதாக் கியநற்
 தேவனின் மைந்தனே தேடியோற் சூகத்தனே
 தேனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.

7. மேகமான தென்தேக மானதை யொடுக்கி
 யென்பதை யுருக்கி யேவெரு
 மழையதா யிறைக்குதே யியக்க மின்றியே
 மெய்தனை மறக்க வைத்துமே
 மெத்தமிக வேவிழி முகத்தனல் பறந்து
 முழுவ டலதைத் தாக்கியே
 மனதினைய லைத்துமே மார்பினை வறட்டியே
 மறுமையை நினைத்திடப் பண்ணியே
 பலதரமென் னுயிர்தனைப் பதைத்திட வாட்டுதே
 படிசுனிற் குகனலாதி சுநீக்கிடப்
 படுவதோபார் வதிதனக் கரிய மைந்தனே
 பருளைவெ னிமீதுவந் தருள்வையே.
8. ஆனைமா முகந்தனக் கினையவாறு மாமுகனே
 அம்பிகை யானவடன் மைந்தனே
 அரிவா சுதேவ வைகுந்த கோபாலக்
 கண்ணனி னரியதிரு மருகனே
 ருந்திமைந் தருக்கு வாய்ந்தநற் தனைவனான
 கோவிந்த னருள்திரு மருகனே
 தொல்புவி யதனிற் தொழுதேத்தி வாழ்த்தினோர்
 தொல்வினை யறுத்தாதரித் தமணியே
 தேவகன்னி யர்வந் தாடிடுந் தடாகமு
 மதைமரு வியவரசொ டுவேப்புயர்
 தென்னைகள் சூழ்த்திடுஞ் சோலைக ளமர்ந்தநற்
 பருளைவெ னிமீதுவந் தருள்வையே.
9. மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை மெய்யன்
 பொடுறத் தழுவி யணைந்திடு
 மெய்யுடைக் கடவுளே மிகமன வலிமை
 யொடுனதி ருமலரி ணைபற்றியும்
 பெற்றிலே னினிக்கட வுளேந் யெற்றியே
 விட்டபோ திலுமின் பநற்பதி
 பெற்றுமே வாழ்வதற் குற்றது ணையான
 தெப்பமென் றேயுல கற் றூர்
 செப்பு சிற்றநற் சரவண பவனெனும்
 பத்திர மலாதுவே றுமலர்
 பற்றிடா தன்பத மலரிறைஞ் சியேத்திடப்
 பருளைவெ னிமீதுவந் தருள்வையே.

10. நானென்ன செய்குவேன் நயனமிடு குருவே
 நலிந்துமிக வாடிநா னலைகிறேன்
 நன்னெறிய னியென்று நானுணையி ரந்தாலும்
 நின்பன்னிரு கண்களை மூடியே
 யெனைப்பார்த்த ருளாதிருப் பதென்பாவ மோவிது
 நிம்மனங்க ரையாதபெருங் கல்லோ
 வேலவாவென் றுமேயொ ருதரஞ்செ பித்திடில்
 வேண்டியவை யெலாம் ளித்திடும்
 வேலனேலோ லனேவிண் ணவரினிடர் தீர்த்த
 சீலனையென் தீவினை யகற்றியே
 சோதியொடு ஞான வொளியளித்தி டமயிற்
 றேகையிற்ப ருனைவந் தருள்வையே.
11. சற்றுமோர் சிறுவடு வந்தெய் திடினு
 மற்பநே ரந்தரித் திடினும்
 அற்றுமே புழுவொழு குமாக்கை யதையொரு
 வருமை நிலமைப் பொருளெனப்
 பற்றிநா னுணையிரந் ததன்று பாரினிற்
 பற்பல பிறவி களிலுன்
 நற்பதம் பணிந்திடு தற்குற் றதுவிது
 வென்றுநா னிரந்த தல்லா
 திவ்வுல கினிற்சிறு விடயவின் பத்தையே
 நாடியி ரந்ததென் றுகருதா
 திப்புவி யுளோரிறைஞ் சியேதரி சித்திடு
 நற்பரு னைவந்த ருள்வையே.
12. கண்ணுனது துள்ளிப் பசுவிலே பாய்ந்திடினுங்
 கன்றைவிட்ட கன்றிடவது விரும்புமோ
 பிள்ளையான துவெகுருற் றங்கள் செய்திடினுந்
 தள்ளிவிடு வளோதா யிடருநிலி
 சிறுவர்க ளெவ்விதக் குறைகள் செய்திடினும்
 பெரியவர்க ளக்குறை யாள்வரோ
 வெறியுடைவீ ணனெத்தனைக் குறைகள் செய்திடினு
 மறிவுடைக்க டவுளே யவையெலாம்
 அவனியில திபுதின மலவென் றகற்றியே
 யடியனிந்தீ யநோய்நீங் கியோடிட
 அறிவினையு டையோர்கள் கமகிழ்ந் துபோற்றுஞ்
 சுழிபுரப் பருனைவந் தருள்வையே.

13. எத்துணைப் பிறவிக ளிலுமா னிடப்பிறவி
 யேத்தியே கடவுளை வாழ்த்திட
 மெத்தமி குமேன்மையொத் ததெனவ றிந்தபோதும்
 பத்தியு டனின்பதம் பற்றிடப்
 பழவினை விடாமலென் மதிதனை மயக்கிட
 நித்திய மிளுக்குதேயதை யறுத்திடச்
 சித்திரக் கலபமீ துசக்திமார் தம்மொடுங்
 காத்துமே நிற்பத லாமலுந்
 தமிழே னையித்தரு ணந்தாக் கிடுநோ
 யகற்றியே யுன்பத மளித்திடத்
 தாமோ தரன்மரு கனையவன் மைந்தனுக்
 குத்திருப் பருளைவந் தருள்வையே.
14. மனமான தேதுஞ் சிறுவிட யமுற்றிடி
 னின்பதம லரதை நினையாது
 கனவிதங்கு மும்பியே யாணவ மெழும்பியே
 யென்னறிவி னைமிக மயக்குதே
 அக்கொடும லத்தின ருவினைய கற்றிடா
 தவனியில லையவிடு தனன்றே
 மைக்கழுத்துற் றவொரு சங்கான் புதல்வனே
 வைகுந்தகோபா லன்திரு மருகனே
 இக்கொடுவி னையினை யகற்றியே நின்பத
 மலரதைப் பணிந்து வாழ்ந்திடத்
 தக்கநற்பு லவோர் களேத் துநற்சுழி புரத்தண்
 கழனிசூழ்ப ருளைவந் தருள்வையே.
15. சிறுகிள்ளை யொன்றினை விரும்பியே கவனமா
 யிடருரு வகையதைக் காத்துமே
 சிறுமொழிய துவறைந் திரும்படி கருதியே
 முயன்றபோ ததுசெவி கட்கிதம்
 பயின்றுநின்றி டுகாலை யிலொரு பெரிய
 பூகருயா னதுவந் ததனுயி
 ரகற்றிடச்சிக் கெனும்படி யதின்சிறு தலைதனைப்
 பற்றியே பிடித்திட் டபோதிளி
 லச்சிறுகிள் னையையா திரித்திட் டவர்க
 ளருகிருந் துசகிப் பரோமனம்
 அத்த னையெ னையவித் திடுகொடு நோயறக்
 கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.

16. கந்தாசி லம்பாக ருணைபுரி கர்த்தனே
கடம்பமலை யணிந்திடு மார்பனே
காங்கேய னேகருது பவர்க்கருள் கடவுளே
கருமுகிற்கண் ணானருள் மருகனே
சத்திவடி வேலனேச ரசசல் லாபனே
சக்கராயு தன்தரு மருகனே
தண்டாயு தக்கடவு னேதரித் திரற்கருள்
தன்னிகரில் லாத மணியே
தந்தைமாங்க னிக்காய்த் தாரணி சுற்றிய
தருமருவு சிங்கா ரவேலனே
தக்கோர்க்க னேபுகழு நற்குழி புரப்பதிக்
கழனிசூழ்ப ருணைவந் தருள்வையே.
17. குறத்தியைய ணைந்திடக்கூ னற்கிழ வனாகிக்
கூட்டியேகா னகஞ்சென் றமுருகா
உற்றதுணை நீயலாது வேறேர் கடவுளு
மிக்கலியு கந்தனி லுண்டோ
அன்றுமேதே வருக்கசு ரரைக்கொன் றிடரழித்
தாட்கொண்ட தொருதிரு மணியே
ஆனமாமு கன்தோற்ற வேயவள் பயந்திட
வாறுமாமு கமானதோர் மணியே
ஆதரவி லாமலே யவனியி லளுந்து
மென்கொடிய நோயகற்றி யாண்டிட
அரியபுல வோர்களேத்து நற்குழி புரத்துறை
கழனிசூழ் பருணைவந் தருள்வையே.
18. அன்றுநர சிங்கமாய்ப் பிரகலா தனற்களித்த
தன்றியும்வி பூஷணர்க் களித்ததும்
அன்றுமே யைவருக்கெவ் விதவிட ருற்றபோது
மவையவைய கற்றியே யாண்டதும்
பூமிபாரந் தீர்த்திடப் பூதலமீ தோர்முறை
நரனும்நா ரணனுமாய் வந்ததும்
நடுச்சமர்க்க ளத்திலே யரியசா ரத்யாகி
நரன்தனின் றேரூர்ந் துநின்றதும்

வேறுவேறு மதிகபு துமைகள் செய்திட்ட
 கோவிந்தக் கோமான் மருகனே
 ஆதரவி லாதகொ டியனான் போற்றிடத்தண்
 கழனிசூழ் பருளைவந் தருள்வையே.

19. ஆடியென் பாடியென் அன்பொடுந் தொழுதுமென்
 அர்ச்சனை களைத்தினஞ் செய்துமென்
 அன்பொடு பணிந்துமென் அரியப ணிசெய்துமென்
 அன்னதா னங்கள் ளித்துமென்
 அஞ்சிநான் வாடியே யுன்னடி நாடியென்
 அருந்தவ ரையேயா தரித்துமென்
 அரியபா வியாகிய வென்னைநின் னடியனாக்
 கியேய ருந்துயர் நீக்கியே
 கொடுவ மர்புரிந் துடம்பினைத் தாக்கிய
 கொடிய நோயகற் றிடாவிடின்
 கலியுக வரதனென் றழைத்தல் பிழையாது
 கழனிசூழ்ப ருளைவந் தருள்வையே.

20. பருளைவடி வேலனே பலதரமி றைஞ்சினே
 னீயெனக்கு ஞானவ ருள்கொடு
 பற்றியேயெ னைவாட்டி டுநோய கற்றிடப்
 பத்திநிலை யதனை யுங்கொடு
 மதிகொடுநன் னிதிகொடு உன்னடியார்க் குயான்மிகு
 தொண்டுகளே செய்திட வழிகொடு
 மனதிலுண்மந் திரசெபம் மறவாது செபித்து
 நின் றிடநல்வ ரங்கொடு
 மானி லந்தனி லோர்பிற மாதினைநி னையாமலே
 யில்லறத் தொழுகநல் விடங்கொடு
 மாணிக்க மணிமார் பனேயிவையெலாமளித்திடக்
 கழனிசூழ்ப ருளைவந் தருள்வையே.

கீர்த்தனங்கள்

வேலாயுதா குமரா (என்ற மெட்டு)

பாலா பருளை வாழும்	
வேலாவெருமையாழும்	குகபாலா
பாடியேயுந்தனை நாடினே னருள்	குகபாலா
பக்தியுடன்மிகவே பக்தர் பணிந்திடவே	
சித்தியுடன்வர்க்கு நித்தமருளனிக்குங்	குகபாலா
மிக்கவருந்தியுடல் தொக்கக் குறைந்திடவே	
மெத்தவு முந்தனை நித்தமும் பணிந்திட்டேன்	குகபாலா
சிக்கியெனதுடம்பில் மிக்கவருத்தகின்று	
மேகநீர் தீக்கிட வேண்டினேனுந்தனை	குகபாலா

இந்தியாவி லிரண்டு (என்ற மெட்டு)

பாரிற்பலபிணிகள் வீறிற்குறைந்திடவே	
பாலனைப்பணிவோமே பருளைவாழும்	
வேலனைப்பணிவோமே	
அத்தனையசுரரையறுத்துமே தொலைத்	
தமரரிடரழித்தருணல்கிய	
ஆனந்தமானவேலனை யருமையுடன்	
தானேயிந்தலோலனை	பாரிற்

முன்னாளிற் ப்ரமனுக்குக் துன்னாதுபதே சஞ்செய்த	
ஞானகுருவானபாலனே அடியேன்வாழ	
தியானகுருவானவேலனே	
எதுமீடில்லாத வருணகிரியாரருள்	
செய்திடுதமி ழாரத்தைத்தாங்கிய	
தண்கழனிப்பருளைவேலனே தரித்திரற்குத்	
தானருள்புரியுஞ்சீலனே	பாரிற்

புனத்திற்றனித்திருந்தாள் தனத்தைத்தான்பார்த்திடவே
 பழையகிழவேடங்கொண்டோனே பருளைவரும்
 பத்தர்தமக்கனுகூலனே

பத்தியுடனேயுனை நித்தமுந்தொழுதிடப்
பாரினிலேயெனக் குப்பலவருள் நல்குவாய்
பார்வதிதனக்குமைந்தனே பருளைவந்து
பணிபவற்குவந்தோனே

பாரிற்

சீரிற்பலகுறைகள் பாரிற்பறக்கடிக்கும்
பரமன்விழித்தகந்தனே பருளைவரும்
பாவிக்கருள்சந்தனே

இதமுடனெனதுடலுறு பிணியதகற்றிட
விருகரமலர்நிறை நீற்றினைநீ
தூவியேயோட்டுவீரே கொடுநோயை
மாறிடத்தாக்குவீரே

பாரிற்

தசுரதராசகுமாரா (என்ற மெட்டு)
கழனிசூழ்பருளைவாழ்வேலா வள்ளிலோலா
சிவன்பாலா அதிசீலா

கழனி

தரணியிலுனையன்றித் தயையுபுரிவர்களாரு
தரித்திரர்தம்மிடி தனையறுத்திடுவாராரு
குறத்தியுடனேமயிற் றேகையிலேவாரும்
நின்னுளந்தனில் வரமருளக் கோரும்
எனைப்பாரும் வினைதீரும்

கழனி

கொடியவசுரர்வினை பொறுத்திடமுடியா
கடுகியேயரனடியமரர்கள்முடி தொழ
அவர்வினையோடி யகன்றிடும்படியே
அசுரரைக்கொன்றிட்டவேலா பா
சத்திலோலா சரவணபாலா

கழனி

இனியெனதுடலுறு நீரிழிவினைநக்க
இரங்கிடாமலேநீ இருந்திடலாமோ
இதுகாலுமுனைநான் இரந்தலைந்தேனே
இங்கெழுந்தெனக்கருள் தாராயோ
இதைத்தீராயோ கண்பாராயோ

கழனி

வாழி
பச்சை மாமயிற் பருளைவாழ் வேலனை
யச்சமின்றியே யார்தொழு தேத்தினும்
இச்செக மீதினி லின்பமுற் றேங்கியே
நிச்சய மாகவே நீடுழி வாழ்வரே

உலக நெறி

அருட்செல்வமேயரியதெனவறியவேண்டும்
 அரியதமிழ்நீதிகளையாராயவேண்டும்
 ஆதரவிலாதவர்க்கன்பாயிருத்தல்வேண்டும்
 இரக்கமில்லாதவரோடிணங்காமைவேண்டும்
 ஈயாதவர்களுக்கின்பமிலையெனவறியவேண்டும்
 உற்றுரோடுறவுகலந்திருத்தல்வேண்டும்
 ஊரவற்கொருகுற்றமுஞ்செய்யாதிருத்தல்வேண்டும்
 எவ்விதத்தவங்கள்செய்துமீசனையேயடைதல்வேண்டும்
 ஏழைகளையெப்பொழுதுமிரட்சிக்கவேண்டும்
 ஐயமேயெடுத்தமதிதிகட்களிக்கவேண்டும்
 ஒதியநூல்வழியேநின்றொழுகல்வேண்டும்
 ஔவைநூலாராய்ந்ததன்வழிநிற்கவேண்டும்
 பழையவினையழித்திடப்பருளைவயல்மீதமர்ந்த
 வளையலணிவள்ளிபங்களைவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 கற்றேற்கேயுற்றகுறையுரைத்தல்வேண்டும்
 கார்த்திகேயனையேகலியுகத்திலேத்தவேண்டும்
 கிட்டநின்றையொருவர்குறைபேசவேண்டும்
 கீழானதொழிலாளர்க்கின்பமாயிருத்தல்வேண்டும்
 குற்றமற்றபெரியோரையேபேணவேண்டும்
 கூசாமலுண்மைதனைப்பேசவேண்டும்
 கெடுதிவருமுன்னமேநற்கதிதேடவேண்டும்
 கேடுநினையாமலேயடுத்தோரைக்காக்கவேண்டும்
 கைத்தொழில்திகமாய்விருத்திசெய்யவேண்டும்
 கொலைபாதகர்களைத்தண்டிக்கவேண்டும்
 கோதுமையதுவிரும்பியேயருந்தவேண்டும்
 பழையவினையறுத்திடப்பருளைவெளிமீதமர்ந்த
 வினையபெருமாளையேத்தியிறைஞ்சாய்நெஞ்சே
 சரியானசாஸ்திரங்கள்வெகுகோடிக்கற்கவேண்டும்
 சான்றவர்க்கேசற்குணனாயிருத்தல்வேண்டும்
 சிங்களமுமாங்கிலமுங்சேரவேகற்கவேண்டும்
 சீனிசேர்பண்டமருந்தாதிருக்கவேண்டும்
 சுக்கிலமோசங்கள்செய்யாதிருக்கவேண்டும்
 சூதுவாதுகள்நினையாதிருக்கவேண்டும்
 செகத்திலேநாமொருசாதியாய்ச்சிறக்கவேண்டும்

சேவைசெய்யாமலேநெசவதுசெய்யவேண்டும்
 சையினிய முண்டாக்கியசண்டைகள் பழகவேண்டும்
 சொய சூட்சிசெய்வதற்கறிவுடையோராகவேண்டும்
 சோதனையை விட்டு மீமசாதனையை நாடவேண்டும்
 தைரியமிலாதவற்கரியவிடர் தீர்த்துநற்
 கதியதையளித்திடுபவனை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே
 தமிழதையோதியேதழைத்திடச்செய்தல்வேண்டும்
 தானமெப்பொழுது நந்தரித்திரற்கீயவேண்டும்
 தினமுஞ்செய்கடன்செய்துநீவாழவேண்டும்
 தீயதுவினைக்குமாதரைவிரும்பாதிருத்தல்வேண்டும்
 துர்ப்போதனைகளைச்செய்யாதிருத்தல்வேண்டும்
 தூதுசெல்லாமலேசாஸ்திரங்களோதவேண்டும்
 தெற்குநோக்கியேநீதனந்தேடவேண்டும்
 தேயமீமதிரிந்துந்திரவியந்தேடவேண்டும்
 தைரியமடையவேபலவுணவருந்தவேண்டும்
 தொகைகூடுசுபையோடுகூடியெயொழுக்கவேண்டும்
 தோல்வியடையாதவழி துரந்துமேநிற்கவேண்டும்
 சங்கரனாரீன்றெடுத்தசத்துருசங்காரவேற்
 குமாரனைக்கரங்குவித்துவாழ்த்தாய் நெஞ்சே
 நற்காந்திமகான்கைருட்டைக்கையாளவேண்டும்
 நாடெல்லாம்நம் துணியேயுடுக்கவேண்டும்
 நிதமு முன் கடமைகளைநீமுடிக்கவேண்டும்
 நீவாழ்வதற்குவன்னியைத்திருத்தவேண்டும்
 நூப்பெருமையங்குபயிர்செய்தேயறியவேண்டும்
 நூனூற்கும்பருத்தியையங்குநாட்டவேண்டும்
 நெல்விளைவுநராகவேநீசெய்யவேண்டும்
 நேயமுடனங்குசெல்லவேமுயலவேண்டும்
 நைந்துமிகவருந்தாதுவாழவேண்டும்
 நொந்தவரையிகழாதிருத்தல்வேண்டும்
 நோன்பிருந்தால்நிஷ்கையுடன்முடிக்கவேண்டும்
 நாவலர்களேத்திநின்பதமதுபணிந்திடப்
 பருளையுறைபவனைவாழ்த்தாய் நெஞ்சே
 பலனற்றபோதிலும்பண்ணியதவம்புரியவேண்டும்
 பாக்கியமிலாதபோதிலுந்தாயையேபோற்றவேண்டும்
 பித்தனையானாலும்பிதாவையேபணியவேண்டும்
 பீதாம்பரமானாலுமிரந்தவர்க்கீயவேண்டும்
 புல்லனாலும்பெலனறிந்துமேபகைக்கவேண்டும்
 பூபலவினமானாலும்நறுமலர் தூவியேதுதிக்கவேண்டும்
 பெற்றோர்கள்பிழைசெய்தாலும்பேணவேண்டும்

பேரானகாரியத்தைத் தவிராதிருக்கவேண்டும்
 பைத்தியக்காரனானாலும் பசியதைத்தணிக்கவேண்டும்
 பொன்னதிகமானாலும் நீ திவழுவாதிருக்கவேண்டும்
 போகாதவிடந்தனிலேபோகாதிருக்கவேண்டும்
 பெரியவயல்சூழ்பருளையுறைகரிய
 மயில்மீதேறுபவனைவாழ்த்துவாய்நெஞ்சே
 மழைவாரிபெய்திடப்பரணையேபோற்றவேண்டும்
 மாதற்கேதமிழ்க்கல்வியேற்றவேண்டும்
 மித்திரர்களுக்கேமிகுதுணைபுரியவேண்டும்
 மீறாதபேர்களுக்காருத்துயர்தீர்க்கவேண்டும்
 முத்திபெறுகதியிலேநின்றொழுக்கவேண்டும்
 மூத்தோர்வார்த்தையையேகைப்பற்றவேண்டும்
 மெஞ்ஞானவுணர்ச்சியைமெச்சவேண்டும்
 மேலானபதவியையேநாடவேண்டும்
 மைதவாமலமகற்றியேவாழவேண்டும்
 மொண்டுதற்கேநன்னீரளித்தல்வேண்டும்
 மோகமானவலையில்பிடாதிருத்தல்வேண்டும்
 மைக்களுத்துற்றமயிலேறிவினாயாடு
 மதிநுதலம்மைமைந்தனைவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 யயாதிபெற்றெடுத்தபுருகுவைப்போல்வாழவேண்டும்
 யாசகற்கமுதளித்துமேயனுப்பவேண்டும்
 யுத்தியாலனுபவத்தால்பூசித்தொழுகவேண்டும்
 யூகமுடனையெக்காரியமும்முடிக்கவேண்டும்
 யௌவனம்நீயெனக்களிச்சவேண்டும்
 கழனிசூழ்பருளீதுமயிலேறிவரு
 குணையேயேத்திவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 வறியவர்க்கறியாதபொருளோதவேண்டும்
 வாலிபத்திலேபிழைசெய்யாதிருக்கவேண்டும்
 விக்ஷினம்வந்திடினும்விசனமில்லாதிருக்கவேண்டும்
 வீரனையானாலும்விவேகிகள்புத்திகேட்கவேண்டும்
 வெங்கபற்பமேமேகத்திற்குண்ணவேண்டும்
 வேந்தனையானாலும்விதியறிந்தொழுகவேண்டும்
 வைவிரமாய்மனமிரா தொழியவேண்டும்
 வயல்பலசூழ்பருளையுறைகரியமயிலேறு
 கந்தனையேவாழ்த்தியிறைஞ்சாய்நெஞ்சே.

வேறுபல

தன்னுயிர்காப்பினுந்தான்கொலைசெய்யா துவேண்டும்
 தன்னையருக்கானாலும் நீதிவழுவா திருக்கவேண்டும்
 செல்வமில்லாதபோதும் சிவனடியார்க்கீயவேண்டும்
 உத்தியோகமானாலுமொறுப்பனவாய் நடக்கவேண்டும்
 வெகுசெல்வனாலும் வித்தையேகற்கவேண்டும்
 பாராசபையிலே நேராக நீதிபேசவேண்டும்
 ஏழைகளுக்காகவோப்பொழுதும் வாதிக்கவேண்டும்
 செல்லாவிடந்தனிலே செல்லா திருக்கவேண்டும்
 செய்பத்தகாதவைசிறுவர்செய்யா திருத்தல்வேண்டும்
 மேனாட்டுவழக்கத்தைப்பழகா திருத்தல்வேண்டும்
 காசியாத்திரையெத்துணையுஞ்செய்யவேண்டும்
 மானுடப்பிறவியானாலுமதன்பயனறியவேண்டும்
 உன்னுயிர்கொடுப்பினும் முயிர்க்கொலைதவிர்க்கவேண்டும்
 பாவிசியானாலும் பாவங்கள் தவிர்க்கவேண்டும்
 கள்வனையானாலுங்கடவுளையேபோற்றவேண்டும்
 கனசெல்வனாலுங்கலந்துமேயுண்ணவேண்டும்
 வெகுமானியானாலும் விருப்புடனளிக்கவேண்டும்
 கோமயமிட்டுமேவீடதுமெழுகவேண்டும்
 சங்கரனாரீன்றெடுத்தசத்துருசங்காரவேற்
 குமாரனைக்கரங்குவித்துவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 வரகொடுக்காதுமைவிரும்பியேயருந்தவேண்டும்
 காணுகாரியத்தைப்பேசா திருக்கவேண்டும்
 தெய்வத்தைநிந்தனைசெய்யா திருக்கவேண்டும்
 கமஞ்செய்பவர்களை யேயிறைஞ்சவேண்டும்
 சிறிதுபெரிதுநீபாரா திருக்கவேண்டும்
 சாதியென்பது தொழில்பாசுபாடெனவறியவேண்டும்
 தொழில்மாறுவதைத்தடா திருக்கவேண்டும்
 தந்தைவேறுமகன் வேறுசாதியாகுமெனவறியவேண்டும்
 ஒழுக்கமேசாதியாகுமெனவறியவேண்டும்
 பிறவிமுன்னேற்றத்துக்குத்தடையிலாத் தந்தல்வேண்டும்
 தந்தைதான்செய்கடனதைச்செய்யவேண்டும்
 தனைநம்பிவந்தவர்களைக்காக்கவேண்டும்

மகாதவம்புரிவோரையேபோற்றவேண்டும்
 மாணிலத்திற்கல்வியேகற்கவேண்டும்
 கண்டவர்சிரியாதிருந்தொழுகவேண்டும்
 கன்னியர்களிச்சையைநீக்கவேண்டும்
 பிள்ளைப்பிராயத்திலேவித்தைகற்கவேண்டும்
 பெற்றாரோடிணங்கியொழுகவேண்டும்
 பேராணநோய்தவிர்த்தவர்க்கேபொருளளிக்கவேண்டும்
 பிள்ளைகள் தெட்சணைகுருவுக்கேகொடுக்கவேண்டும்
 பிச்சையெடுத்தாலும்வித்தையேகற்கவேண்டும்
 கற்கவேண்டியதைக்கசடறக்கற்கவேண்டும்
 வேண்டியபேர்களுக்கேதொண்டுகள் செய்யவேண்டும்
 பாண்டமானவுடம்பிலேநோயிலாதிருக்கவேண்டும்
 வேழாண்மையைவிரும்பியேசெய்யவேண்டும்
 தங்கணவரேகடவுளெனமதிக்கவேண்டும்
 தைரியமிலாதவற்குரியவிடர்தீர்த்தநற்
 கதியதையளித்திருபவனைவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 பிள்ளைக்குப்பெற்றோர்கிரியையேகடனாகவேண்டும்
 செய்யநன்றிமறவாதிருக்கவேண்டும்
 தந்தைசொல்மந்திரமெனமதிக்கவேண்டும்
 தாயையேகோவிலெனமதிக்கவேண்டும்
 வேதநெறியையேகைப்பற்றவேண்டும்
 வெஞ்சினமடக்கியேவாழவேண்டும்
 உதவிபுரிந்திடிலத்தினம்புரியவேண்டும்
 இவ்வலகினிற்சிறைப்படாதிருத்தல்வேண்டும்
 சிறியவராயிருந்தாலுஞ்சீராகவிருக்கவேண்டும்
 ஒருவர்குறைகூறுதிருக்கவேண்டும்
 ஊக்கமதுகைவிடாதிருக்கவேண்டும்
 தக்கபுலவோர்களேபுகழுந்தண்கழனி
 சூழ்ப்பருளையுறைபவனைவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 வித்தையுஞ்செல்வமும்விரும்பியேதேடவேண்டும்
 கொலைகளவுகளனோடுடாடாதிருக்கவேண்டும்
 வேண்டியகடனையேதீர்க்கவேண்டும்
 வேசியர்களாசையைமறக்கவேண்டும்
 மாற்றானையுறவென்றெண்ணுதிருக்கவேண்டும்

மனுநீதிசாஸ்திரங்களோ தவேண்டும்
 பணந்தேடியனுபவித்து வாழவேண்டும்
 பல்லுயிர்க்குற்ற துணையாகவேண்டும்
 பத்தியாய்ச்சிவபூசைசெய்யவேண்டும்
 இலகனிபூவகை திரம்பவேபுசிக்கவேண்டும்
 ஆசிரியர்பணியதையன்புடனேபுரிதல்வேண்டும்
 தக்கோர்க்கேநல்லுபகாரஞ்செய்யவேண்டும்
 பொன்மதுரவாசகமேபேசவேண்டும்
 உத்தியோகத்துடனோடுன் தொழில்பார்க்கவேண்டும்
 நாவலர்களேத்திநின்பதமதுபணிந்திடப்
 பறாணையுறைபவனைவாழ்த்தாய்நெஞ்சே
 ஊநாமலேயுடம்பானதிருத்தல்வேண்டும்
 உள்ளநோய்கள் பீடியாதிருக்கவேண்டும்
 என்கொடியநோயறுததுமேதொலைத்திடத்
 தண்கழனிசூழ்பறாணை தனிலமர் முருகவேளைத்
 தாழ்ந்துநின்றிறைஞ்சாய்நெஞ்சே

உலக நெறி

முற்றுப்பெற்றது.

வாழி

இந்தநற் பதிவாழி யிலங்கிடு பெரியோர்கள் வாழி
 ஈங்கண் மாகுறைகள் தீரியல் ஜோர்ச்சமன்னர் வாழி
 இங்கினி தியற்றுநூலி னிலக்கணக் குறைதீர்த்தோர் வாழி
 இங்கித மாகவேதா னிதையியம் பினோர்வாழி வாழி.

கந்தரணி மாலை

முற்றிற்று.

நூலாசிரியர் வரலாறும் நூற்சிறப்பும்

நீர் நில வளங்களும் நற்குடிச்சிறப்பும் சைவ ஆசாரங்களும் சைவத் தொண்டர்களும் சைவாசாரியர்களும் மலிந்து விளங்கிய சுழிபுரம், யாழ்ப்பாணத்து மேல் பற்று என்று முன்னோரால் புகழப் பெற்றது.

நாலாபக்கமும் வயல் நிறைந்த இச்சுழிபுரத்தின் வடபால் செந்நெல் வயல்களின் நடுவே மிகப் பழமையான சரித்திர புகழ்வாய்ந்த தாமரைத் தடாகத்தினருகே அமையப் பெற்றது இப் பருளை என்னும் திவ்வியதிருத்தலம்.

மகாகவி சின்னத்தம்பி புலவரவர்கள் போற்றிப் பாடிய பருளை வினாயகர் கோயில் கொண்டிருப்பதும் இங்குதான். அந்நாளாகே அமைந்த அழகிய கோவிலிலிருக்கும் அழகனே இந்நூலாசிரியர் போற்றிப்பாடிய கந்தவேள். இக்கோவிலில் மிகப், பழமை வாய்ந்த சிற்பச்சிறப்பமைந்த மூலஸ்தான சிலா விக் கிரகங்களும் பொன்னாலாய மிகப் பேரெழில் நிரம்பிய ஆறுமுகப் பெருமானின் விக் கிரகமும் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்துக் கோவில்களில் முதன் முதலாக இத்தகைய திருவுருவம் இங்கேயே தோற்றுவிக்கப் பெற்றதெனலாம்.

இத்தகைய மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆசாரியர் வழிபாடாற்று முறை என்னும் ஐயகைச் சிறப்பும் நிறைந்த பருளை என்னும் திருத்தலத்தையுடைய சுழிபுரத்தில் சைவவேளாண்மரபில் பெரிய தனவந்தராகப் பெயர் பெற்றதாமர் என்றழைக்கப் பெற்று வந்த தாமோதரரின் பேரன் வயிரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளை அவரின் இல்லத்தரசி சோழகவம்சத்து வழிவந்த மனுநீதிவல்ல முதலியாரின் சந்ததியில் பிறந்தவரும் மாதகல் தில்லை உடையாரினது பேத்தியாருமான தங்கம் இவர்களது மூன்றாவது குமாரன் இம் மாணையைப் புனைந்த திருவயித்திலிங்கம். இவர் 1900ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் பிறந்தவர்.

இவர் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் திறமைபெற்று சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார் துடிதுடிப்பும் மன ஓர்மமும் கொண்ட இளைஞர் முற்போக்கானதும் தீர்க்க சரிசனமானதுமான பல கருத்துக்களைக் கொண்ட நல்ல பேச்சாளர் சட்டக்கல்லூரியிற் பயின்று நியாயதுரந்தராரானார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை நுட்பமான வாதத்தீரையால் வெகு எளிதாக்க

காப்பாற்றிவிடுவார் அதனால் புகழும் பொருளும் குவிந்தன. அதேவேளை சமூகத்துக்கே கேடுவிளைவிப்பவர்களை தந்திரமாக சிறைபுகவும் செய்து விடுவார்.

இவர்கள் பரம்பரையாகவே தெய்வபக்தியும் தெய்வத் தொண்டில் ஈடுபாடும் கொண்டவர்கள். பருளை முருகப்பெருமானின் ஆளுந்திருவிழா பலவகைச் சிறப்புகளோடும் வருடந்தோறும் இவர்களால் நடாத்தப்பெறும். அந்தக் காலங்களில் சுவாமியனுடைய திருவுருவம் செயற்கையான கைகால்கள் சேர்க்கப்பெற்று திருவாபரணங்கள் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்று வீதியுலா வருவது வழக்கம். வைத்தியலிங்கம் அதிலும் ஓர் சீர்திருத்தத்தை விரும்பினார். செயற்கையான கைகால்களை நீக்கி சுவாமிபட்டினாலும் திருவாபரணங்களினாலும் சுகந்தமல்லிகைமூல்லைமலர் மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்று வீதியுலா வருமாறு விரும்பிச் செய்வித்தார். அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் எல்லாத் திருவிழாக்களிலும் அவ்வாறான திருவலங்காரமே நிகழ்வதாயிற்று.

கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்திலே சேர்ந்துழைத்து கமஅபிவிருத்தி வன்னிக் குடியேற்றம், திருடர் குடிசாரர் பயநீக்கம், கல்வி அபிவிருத்தி இவற்றுக்கான வழிவகைகளை வற்புறுத்துவார்.

அரசியல் சம்பந்தமான டொனமூர் திட்ட விஷயமாக லண்டன் சென்று, திரும்பிய தனிப்பெருந்தமிழ்த் தலைவரான சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களை மேளவாத்தியங்களோடு தண்டிகைமீது ஊர்வலமாக அழைத்து விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் மகோன்னத வரவேற்பு உபசாரவிழா நடாத்திய ஓர் செயல்வீரர்.

1900-ம் ஆண்டு பிறந்து 1935-ம் ஆண்டில் மறைந்த சில ஆண்டு வாழ்வில் பல்லாண்டு வாழ்ந்த ஒருவர் போன்று பேச்சிலும், செயலிலும் பின்விளையக் கூடிய நலன்பல கண்ட சிந்தனைச் சிற்பியாகத் திகழ்ந்தார்.

இவரது இந்நூலிலுள்ள சிறப்புகள் வியப்புக்குரியன. இப்பாடல் திரு. தா. வயித்திலிங்கம் அவர்களால் தனது பினியை யகற்றுவதற்காக இயற்றப்பட்டிருப்பினும், இதனுள் அடங்கிய சும்மி, அவைப்பா, ஆசிரியப்பா என்பனவும் எழுச்சீர்க்

கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்களும், மிகவும் மெச்சத்தகுந்தவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. இலக்கியத்தை மனனம் பண்ணிய பின்னர் பாடும்போது மேலும் மேலுஞ் சுவை யூறிக்கொண்டிருக்கும்.

இந்நூலின்கண் இடம்பெற்ற பருளை ஸ்தலவரலாறும் ஆராய்ச்சியோடமைந்திருக்கிறது. அருச்சுணன் தீர்த்தயாத்திரையில் இலங்கையும் இடம்பெற்றதை முக்கோணக் குன்று என்னுஞ் சொற்றொடர் வரும் வில்லிபாரதத்துப் பாவினால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

உலக நெறியெனத் தரப்பட்டிருப்பவை இலங்கை தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்குத் தனியானவையாகக் கொள்ளின் அவை ஒளஷதமான வாக்கு எனப் போற்றற் பாலன. தந்தைவேறு மகன் வேறு சாதியாகலாம் தொழில் மாறுவதைத் தடாதிருத்தல் வேண்டும். சாதியென்பது தொழில்பாடுபாடே என்ற கூற்றுக்களை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே நம் தமிழ் மக்கள் முன்பு உத்தம இந்நூலாசிரியன் எதிர்கால அறிவைச் சிறப்புப் படுத்துகின்றன.

உலக நெறியில் சிலமிகைப்படக் கூறப்பட்டிருப்பினும் அவற்றைக் கூறியது கூறும் குற்றமாகக் கொள்ளாது தெளிவுத் தேற்றத்துடன் வற்புறுத்திக் கூறுவதாகக் கொள்ளவும்.

இவரது நல்வாழ்வுக்கு ஒரேசான்று இலங்கையின் புகழ்பெற்ற கட்டிடக்கலைப் பெரறியியல் நிபுணரும் குணசீலருமான திரு. தாமோதரலிங்கம் அவர்களாரும். அன்னாரின் வாழ்க்கைத் துணைவியார் வள்ளியம்மை அவர்கள் 19 வயது தொடக்கம் பதிவிரதங் கொண்டிருப்பதும் இன்னும் மோர் சிறப்பு.

பலஅரிய செய்திகளை அறியவைக்கும் இந்நூலை மறைந்து விடாது முயன்று பாதுகாத்துதவிய இவரது சகோதரர் திரு. தா. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களுக்கு மிக்க நன்றியுடையவர்களாயிருப்போம்.

பருளை
சுழிபுரம்

1980 வைகாசி 9

க. கண்ணமுகரத்தனசர்மா

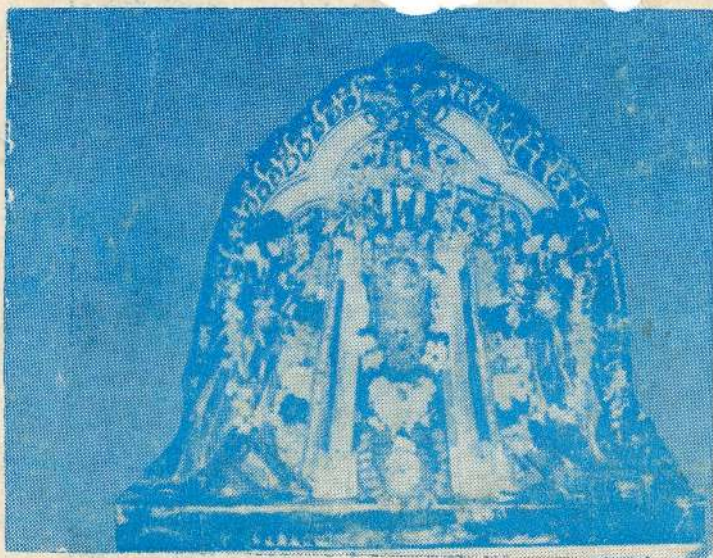

நூலாசிரியர் :

திரு. தா. வயித்தியலிங்கம்

தோற்றம்: 1900

மறைவு: 1935

ஆறுமுகப் பெருமான்
பரூளை, கழிபுரம்.